

Ioan Moldovan

**O PARTE PLEACĂ,
O PARTE RĂMÂNE**

Prefață de Al. Cistelecan

LIMES
2026

Ultima literă (pref. de Al. Cistelean) 7

Mă trezesc brusc și	11
cu asta.....	12
POEZIA SE APĂRĂ CA O DOAMNĂ DE LA ORAȘ	13
Dileme	16
marți de iunie	17
miercuri de august	18
duminică de septembrie.....	19
luni de octombrie	20
miercuri de noiembrie, 97.....	21
încă nu	22
trei rânduri de dimineață.....	23
la o aniversare	24
amici	25
dar nu se urnește nimic?	26
nimic nu mi se pare nelaloc	27
toate vin de se leagă	28
de plâns	29
vechi cântec copilăresc.....	30
azi (mâine).....	31
zilele noastre	32
ca despre convalescență	33
uneori ca acum	34
toată ziua bună ziua	35
mișcări reținute	36
vineri de februarie	37
luni de februarie II	38
cer	39
cu Montale.....	40
toată ziua bună ziua	41
în lumi de sânge	43
iar duminica (ori sâmbăta)	44
energii.....	45
O ușă.....	46

nimic dinspre Urbino	47
Nicăieri, nicicând	48
ca un vis	49
micile bucurii	50
teroarea obișnuinței	51
calendar	52
și de-abia	53
Iarbă întristată	54
luni de iulie	55
intermezzo	56
bicicletele mele	57
alte maidane cu dragoste	58
nu se aude nici o muzică nemuritoare	59
Vreo ușă	61
un bilețel de amor	62
miercuri de iulie,	63
nu scrisul	64
ca începutul	66
miercuri de iulie	67
poemul orei șase	68
tumul	70
praf	71
„stau aici”	72
alte musculițe aceeași cămară	73
toată minunea	74
nu mai ninge	75
aici e doar destrăbălare	76
leu ronțând capre	77
urare	78
proiect european	79
pentru mine e cam târziu	80
basculanta	81
jind	82
și un stil subțire, Doamne	83
pe poziții	84
o singură față	85
poem fiscal	86
de ce de ce	87

nişe	88
locu(i)tor.....	89
scrisoarea mamei către fiul cel mic.....	90
ba mai puțină	92
dragă.....	96
m-am micșorat	97
precum e gelul	98
la marginea sighetului.....	99
mintea mea de-acum.....	100
Scurtă proză	101
Însemnări primitive	102
suntem deodată	107
duminică albastră la Lunca Vișagului.....	108
relele de acum și aducerile-aminte	109
scurtă proză	111
Iluminări profane	112
romanță	114
grupaj	115
cartea de muncă a lui Doman	116
Stuf și gheață	117
Și nici somnul.....	118
„iluminări profane, a opta propoziție”	120
Vise de noapte vivante	121
Un june motan	122
„Marii sensibili schimonosiți”	123
vremelnic.....	124

-mi amintesc cuvinte
toate sunt noi și răspândesc un frig verbal
dar Mama e tot mai aproape,
întinde rufele spălate afară în iarnă,
răsuflarea ei obosită o ține-n picioare în fața mea,
aștept să-mi ceară să-i întind din ligheanul albastru încă
o bluză,
să o prindă cu cleme de sârma lucioasă.
Ferestrele se închid.

aș putea sta încă multă vreme
să privesc afară prin fereastra moștenită,
afară e tot ce vreau să pun acolo
să nu mai înțeleagă tot boul realitatea
și nici nimeni în momentele supreme,
or, nu e o îndeletnicire onestă,
nu mi-e clar de ce tot împletesc
amestecând în urzeala de-afară
firul împărătesc cu firul de ceară

POEZIA SE APĂRĂ

CA O DOAMNĂ DE LA ORAȘ

Petronelei, cu mereu înnoită iubire

I.

După multe cireșe din noul mileniu

Îmi vin în minte cele de pe urmă alte cireșe.

Azi e ziua bătăliei lângă salcâmul japonez.

Îmi trebuie niște bani să-mi pot
cumpăra un bilet la lojă.

Repede-repede cheltuiesc seninul
până nu intră în fort vreun străin

Iată-l pe Ruben,

se bălăngăne tot timpul și varsă
un lamento continuu

în felul în care două girafe se luptă

lovindu-și cu sete, temeinic

gâturile lungi și vânjoase

II.

Ziua e o colină păscută doar de vaci negre.

Sug din sfârcurile lor

ca un copil nătâng

O zi atotputernică – doar nebunia

e-o asemenea hrană –
în lumina debilă, bătrânele cenușii.

III.

Subterana Coquette

Glasuri de consumatori,
Doamne! de consumatori.
Azi e o zi de joi. Doamne, de Joi!
Departe de viile
răcoroase ale raiului, de colo până colo,
dacă-l țin minte
conține și galben-amurg
certificatul de distrugere, plăcuțele de înmatriculare,
oboseala și grotescul, pestilența, macabrul, oboseala și
monstruosul.
Marii sensibili schimonosiți.

IV.

Într-o gaură din zid

Am o mână uriașă de sticlă cu care strivesc viermele locului.
Fiul nostru adună într-o pungă
de hârtie ce mai rămâne
de jur-împrejur – un fel de lichid vâcos.
Tot în pungă a pus și cățelul pe care
îl ascunsesem într-o gaură din zid

Se vede totul

dintr-un helicopter
folosit în Giro d'Italia:
acum mă omoară dânsul
ajutat de doi bodigarzi,
unul cu înfățișare de credincios vistiernic
îmi taie pulpa piciorului cu o sabie. Nu
sint o mare durere.
În fine, îl prind și-l tai și eu cu o sabie, până la brâu
strigând: **Să nu faci lucrare de slugă!**

VI.

Dimineți mai inteligente în tindă.
Pe hârtia lor alb-roză
negrul scris sărac.
În casă Absolvenții, afară - seara și porumbeii
strângându-se de pe drumuri,
venind să presteze drăgălășenii și spaime.
O, sufletul meu de fontă
abia mai poate să-ngaime formulele simple.

Cine-o fi miorița căreia ar trebui
să-i răspund acum
că au venit Sânzienele?, dar e încă noapte,
umezeală, răcoare.

Am stat și am încercat:

Ba e ceva, ba nu-i nimic
de capul lor, de trupul lor, poate de inima,
plămânii, rărunchii, picioarele poate.

Hai să mai și citesc ceva.

Orice fac rămâne nefăcut.

Dintr-o dată mi-a dispărut țigara aprinsă din scrumieră
Trecusem de dincolo dincoace
Degetele grase, în fum albastru, scriu despre călătoria
încheiată
În Trib copiii sunt plecați
Munții, mările și graba mea chițăie în golul totemic.